

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 77.

Solgte Session.

23de Møde.

Lorsdagen den 1ste Novbr. Kl. 1.

(Fortfat.)

Rinch (fortf.): Det er blevet sagt, at det Samme kunde skee med Hensyn til latinist Stil. Det skal jeg heller ikke have Noget imod, men jeg troer ikke, at der vil kunne vindes Saa meget derved, at der paa den Maade vil kunne blive Plads for et ganske nyt Fag, thi Stilen i Tydsk og Stilen i Latin er i Virkeligheden ikke noget eget Fag, det er kun Bestanddele af et andet Fag, og den Tid, som kunde indvindes ved at lade disse Bestanddele af Fagene falde bort, vilde ikke være tilstrækkelig til i deres Sted at optage et ganske nyt og vanskeligt Fag. — Jeg er ogsaa af den Mening, at de lærde Skoler fortiden ere noget overlæssede med Underviisningsstof, saaledes at hvis der kunde skee en Lettelse, saa var det vistnok rigtigere at lade den komme Disciplene tilgode ved at gjøre dem frie for noget af den Anstrengelse, der tynger paa dem, end at indføre et nyt Fag istedet derfor. — Flere ærede Talere have udtalt sig om det Farlige, der skulde være for Modersmaalet i at begynde Underviisningen med et fremmed Sprog, som staaer vort eget saa nært, at det let kunde have Indflydelse paa Modersmaalets Reenhed. Det er vistnok saa, at Kjendskab til ethvert fremmed Sprog maa indvirke paa den Reenhed, hvorved man taler sit Modersmaal, og Faren bliver større, naar Sproget er nær beslægtet, men imod denne Betragtning maa jeg frem-

hæve, at det efter min Mening dog er det pædagogisk Rigtige at lade Disciplen begynde med det Lettere og Nærmere, og derfra gaae til det Sværere og Fjernere, og i den Henseende maa det ansees som fuldkommen rigtigt, at den nubestaaende Underviisningsplan begynder med Tydsk i den nederste Klasse. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Rimestad) gjorde den Behreidelse mod den nuværende Underviisningsplan, hvis det kan kaldes en Behreidelse, at den var aldeles presset; jeg har hørt dette udtalt før og af Flere, men jeg troer, at denne Behreidelse er ugrundet; Planen ligner vel Indretningen af det lærde Underviisningsvæsen i Preussen i den Henseende, at den har henlagt Afgangs-examen til de lærde Skoler; men det er et mindre væsentligt Punkt; hvad derimod Sprogunderviisningens Ordning angaaer, fjerner den sig fra den allevegne i Tydskland, ogsaa i Preussen bestaaende Ordning deri, at den udsætter Underviisningen i de døde Sprog til en senere Alder. Det er vist Noget, som Tydskland ikke vilde finde sig i, at man kaldte tydsk.

Rimestad: Jeg har talt saa faa Gange i denne Session, at jeg vel, skøndt Tiden er saa langt fremrykket, kan sige et Par Ord. Jeg vil med Hensyn til mit Mellemværende med den ærede Interpellant gjøre opmærksom paa, at Uenigheden mellem os ikke ligger i Uenighed om Værdien af det oldnordiske Sprog eller om den Berettigelse, det har til at komme frem, men i dets Berettigelse til at komme frem paa det Sted, hvor Interpellanten vil have det. Naar han derfor har talt om det Oldnordiske,